

מ"ת 11227/08/17 - מדינת ישראל נגד רפי חלפון

30 אוגוסט 2017

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 11227-08-17 מדינת ישראל נ' מכלוף
בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המבקשים
נגד
הנאשם
רפי חלפון

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד לירון דקך

ב"כ המשיב- עו"ד רז קרן ישועה

המשיב באמצעות ליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, נהיגה תוך שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית, נהיגה ללא ביטוח תקף וסירוב למסור שם ומען.

כעולה מעובדות כתב האישום ביום 29.8.17 בשעה 18:00 נתפס המשיב נוהג ברכב משא אחד בעיר אשקלון, תוך שהוא מחזיק בידו טלפון נייד וכשנעצר נתבקש להזדהות והזדהה בשם אחיו יצחק חלפון.

עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המשיב מעולם לא הוציא רשיון נהיגה.

במהלך הדיון בבקשה, שהתקיימה במעמד הצדדים ובאי כוחם, הובא לידיעתי תיק החקירה ועל פיו טענה ב"כ המבקשת כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום.

במהלך טיעוניה של ב"כ המשיבה התברר כי המשיבה הסתמכה בבקשתה על עברו התעבורתי/פלילי של המשיב בהיותו קטין אשר התברר כלא רלוונטי. לאחר הפסקה קצרה חזרה ב"כ המאשימה וביקשה לשנות את בקשתה ממעצר עד תום ההליכים למעצר בית לילי בפיקוח.

לטענת ב"כ המבקשת, חומרת העבירות כמו גם הרשעה אחת קודמת שיש בעברו של המשיב מצדיקות קבלת הבקשה יחד עם הטלת תנאי שחרור נוספים כגון הפקדה כספית, ערבות צד ג' ופסילה עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען לעניין המסוכנות כי לא מדובר במשיב מסוכן. לטענתו לאחר שהובררה טעותה של המאשימה היה עליה לחזור מבקשתה למעצרו של המשיב וזאת בהתחשב בכך שעברו אינו מצדיק הגשת בקשה כגון זו.

עוד טען ב"כ המשיב כי מדובר במשיב צעיר כבן 30 אשר לא ניתן ללמוד מעברו כי אין לתת בו אמון וכי עיקר המסוכנות הנשקפת ממנו נעוצה בנהיגה ועל כן אין המסוכנות יכול להיעשות על ידי פסילתו מלנהוג.

ב"כ המשיב ביקש מביהמ"ש להסתפק בתנאים מגבילים מינימליים אשר יבטיחו את התייצבותו לדיונים של המשיב.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

זאת ועוד, לפי סעיף 21 (א)(1) לחוק רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים אם הוא סבור שנתקיימה אחת החלופות שפורטו שם ושאחת מהם, האמורה בסעיף קטן (ב) **היא "שקיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם ואת בטחון הציבור או את בטחון המדינה"**. בסעיף קטן (ג) פורטו 5 חלופות שעליהן נאמר כי **"חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב) אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת"**.

על אף שאין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה עיינתי בראיות המצויות בתיק החקירה ומצאתי גם אני כי ישנן ראיות המספיקות להליך זה.

המשיב מודה בביצוע העבירה.

מסכנות

העבירה המיוחסת למשיב הינה עבירה המקיימת עילת מסוכנות וזאת גם בהתחשב בעובדה כי לעבירת הנהיגה בהיותו בלתי מורשה נלוו עבירות נוספות.

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

לעניין חלופת המעצר יש לבחון את טיבן של העבירות ומהותן לנוכח התנהגות המשיב ועברו.

זאת ועוד, "**הבסיס לחלופת מעצר טמון ביכולתו של ביהמ"ש לתת בנאשם אמון**" (בש"פ 8123/99 נשאד נ. מ"י, לא פורסם).

מכל האמור עולה, כי השאלות שעניינן בחינת חלופת מעצר "**מתמקדות בעיקרן בשתי שאלות - שהן שתי פניה של שאלה אחת - האם המשיב מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו, שהניסיון להשיב עליה הוא, בעצם, ניסיון לצפות מראש את התנהגותו של אדם... בבואו להשיב על שאלות אלו על בית המשפט למצוא נקודות משען בטוחות ככל האפשר שאותן יכול הוא למצוא בתוך שתי מערכות של עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בפניו בשלב זה. הראשונה - המעשה, השניה - העושה. דהיינו, עליו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמם שהנאשם עלול לחזור על המעשה... עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של המשיב, כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה**". (ראה בש"פ 5222/97 קופל פטשניק נ. מ"י, טרם פורסם).

בנוסף, הלכת בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** (השופטת (כתוארה דאז) דורית ביניש):

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בית המשפט לסייע במאבק למניעת מסוכנות הנשקפת נהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש בלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

וראה לעניין זה גם בש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נגד מדינת ישראל**:

"יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות המשיב".

בנסיבות העניין מדובר במשיב אשר נתפס נוהג זז הפעם השנייה בהיותו בלתי מורשה.

למבקש עבר פלילי, לחובתו 4 הרשעות קודמות שתיים מהן משנת 2010 קשורות בעבירות אלימות, יתר העבירות הן ישנות ביניהן עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה משנת 2008 ועבירת רכוש משנת 2004.

אין כנגד המשיב מאסרים מותנים ואף לא פסילות מותנות.

כאמור המשיב מעולם לא הוציא רשיון נהיגה, מעברו התעבורתי עולה כי לא הורשע מעולם בעבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה וכי לחובתו עבירות בגין ברירות משפט קלות, אשר ייתכן וניתנו לו בשל היותו רוכב (להבדיל מנהג) על אופנוע ללא קסדה.

בהתחשב בכל האמור ומבלי להקל ראש בחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולעברו הפלילי הרי שההלכה קובעת כי גם בעבירות מסוג זה לא די בעבר פלילי בלבד כדי למנוע בחינת חלופת מעצר ראויה **(ראה בש"פ 4507/97 יעקב בן אהרון מלכה נ' מ. ישראל וראה בש"פ 4508/97 מוחמד זיתון נ' מ. ישראל)**.

על ביהמ"ש לבחון, בבואו לשקול הבקשה, האם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, מסוכנות הנובעת מנהיגתו, ולקבוע חלופת מעצר ראויה ומתאימה אשר יש בה כדי להשיג את תכלית ההגנה על הציבור. **(לעניין זה ראה ב"ש 91076/02 שם נקבע כי בד"כ אין מקום למעצר אדם הנוהג ללא רשיון גם אם יש בכך משום סיכון למשתמשים בדרך)**.

מאחר והמטרה היא למנוע את נהיגתו של האדם, יש לבחון האם המעצר הוא הכרחי או שניתן להשיג את מטרתו גם בדרך חלופית שלא תפגע במשיב.

לאחר ששקלתי את הראיות שהובאו בפניי, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לאחר שהתרשמתי מהנאשם, בחנתי את עברו הפלילי והתעבורתי ובהתחשב בדין הנוהג בעבירות דומות, סבורה אני כי ניתן לאיין את המסוכנות של המשיב ע"י שחרורו בתנאים מגבילים אשר אינם כוללים מעצר בית.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

א. המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ב. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

עמוד 4

ג. תחתמנה ערבות צד ג' על סך של 10,000 ₪, על ידי אביו של המשיב מר חלפון בכור, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. מורה על פסילתו עד תום ההליכים של המשיב.

ה. מובהר למשיב כי כל הפרה של תנאי השחרור תוביל למעצרו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ז, 30/08/2017 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע העונש עד ליום 31.8.17 בשעה 15:00.

המאשימה תודיע על החלטתה בנושא הערר עד השעה 20:00 היום לסניגור ולבית המשפט.

המשיב יכול להתחיל ליישם את התנאים שקבעתי בהחלטתי זו כבר כעת.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ז, 30/08/2017 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

הוקלד על ידי בת-אל לידר בניטח.